

LISTY GALANTSKÝM 13/2021

Milí bratia a sestry,

dnes majú sviatok všetci otcovia. Nie je ľahké byť dobrým otcom. Po narodení mojich detí som sa musel učiť jemnosti a citu, aby im moje veľké a silné ruky neublížili. No zároveň ich chcem držať dosť pevne, aby som ich mohol chrániť a oni sa mohli cítiť bezpečne. Postupne sa učím rozoznávať chvíle, kedy má moja ruka pohladať a silno objať a kedy mám moje deti pevne viesť životom. A nakoniec ma bude čakať ešte jedna veľká úloha, naučiť sa otvoriť ruku úplne a nechať ich ísť. No potom ich budem pevne stísať k sebe v modlitbe, aby tam, kde s nimi ja nemôžem byť, bol s nimi náš Nebeský Otec. Prosím, Pane, nauč nás byť dobrými otcami!

Všetkým otcom prajem pekný
a požehnaný Deň otcov uprostred
svojich milovaných a milujúcich
rodín.

Miroslav Kerekréty

Nedeľná modlitba za otcove ruky

1. Otcové ruky na večernom stole.

Také sú veľké ako taniere.

O chvíľu pôjde preč -
kúpiť chlieb za mozole.

Iba čo doje zvyšky večere.

2. Keď mi tie ruky na sobotu vráti,

budeme znova sedieť za stolom

A moja dlaň sa v jeho stratí,
akoby jej tam ani nebolo.

3. A ja viem veru, čo sa možno stane,
že vyhrkne mi slza na líčko.

Moja dlaň bude v hniezde jeho dlane
ako ružové vtáčie vajíčko.

4. Možno aj usnem s hlávkou na tej ruke.

A bude sa mi, Bože, sladko spať.

Akoby som spal na nebeskej lúke.

A ničoho sa nebudem už báť.

Milan Rúfus

Kázeň na nedeľu 3. nedeľu po Svätej Trojici, 20. júna 2021

„Zvábil si ma, Hospodine, a ja som sa dal zväbiť, uchoпил si ma a premohol. Som terčom posmechu celý čas, každý sa mi posmieva.

Lebo len čo sa ozvem, musím vykriknúť: Násilie a skaza! - volať. Lebo slovo Hospodinovo mi slúži na hanu a výsmech celý čas.

Keď si však poviem: Nebudem Ho spomínať a nebudem už kázať v Jeho mene, tak mi je v srdci, akoby bol žeravý oheň zovretý v mojich kostiach. Namáhal som sa udržať to v sebe, ale nevládzem.

Lebo som počul šepot mnohých: Hrôza zo všetkých strán! Udajte ho! Udajte ho! Všetci, ktorí sú mi priateľmi, striehnu na môj pád. Azda sa dá zviest'; potom ho premôžeme a pomstíme sa mu.

Ale Hospodin je so mnou ako mocný hrdina, preto sa potknú moji prenasledovatelia a nič nezmôžu. Vyjdú úplne na hanbu, lebo nebudú mať úspech; večná a nezabudnuteľná bude ich potupa."

Jeremiáš 20, 7 – 11

Milé sestry a bratia v Pánovi!

Každá zima urobí z našich ciest tankodromy. Týmto slovom sa označuje skúšobná trať plná jám, kopcov a iných prekážok okolo Slovenského Komlóša na Dolnej zemi... Keď ideme do Vásárhelyu, alebo do Békésskej Čaby čiha na nás cesta plná výtlkov. Ona neskúša, ale ničí techniku určenú na jazdu po dobrých cestách.

Tieto hrozné cesty, nepripomínajú nám rany spôsobené hriechom na našich životoch? Alebo nepodobajú sa naše životy poznačené

hriechom takejto ceste? Dá sa povedať, že sme prežili 3 vlny pandémie, v akom stave sme to prežili? Cítíme sa ako tie cesty dolnozemske, rozpadnuté? Ako prežili naše spoločenstvá chvíle v uzavretí?

Po páde pandémie keď môžeme naštartovať naše zbory, neničíme našimi ranami seba a iných okolo nás, ktorí chcú bezpečne prísť do cieľa večného života? Hneváme sa na neprežité spoločné časy, čo nám odfrkli? - Hneváme sa aj na seba, že sme dovolili hriechu, aby nás ničil?

- Môže náš Stvoriteľ povedať o nás, že to, čo učinil, je veľmi dobré? Takí by sme mali byť, ak chceme byť zachovaní pre slávu nebeskú. Prorok Jeremiáš však vidí Boží ľud v dezolátnom stave. Ľud prestal bojovať o posvätenie a vzdorovať hriechu. - Kto ho môže napraviť? - Kto ho môže uzdraviť? - Kto bude tým dobrým „cestárom“ čo vráti ľudu na cestu života radosť a pokoj? - Kto napravi tých, ktorí putujú časnosťou, aby neminuli spasenie? Človek sám o sebe je na to slabý: po svätodušných sviatkoch môžeme povedať, že **jedine ten, kto je zmocnený Duchom Svätým**, verne slúži Bohu a odoláva hriechu.

Milé sestry a bratia v Pánovi! Jeremiáš ako prorok, bol zmocnený Duchom Svätým. Už od mladosti bol pod Jeho pôsobením. Prijal povolanie za proroka a plnil ho s veľkou láskou. Stal sa Božím „cestárom“, ktorý urovnáva cestu Božieho ľudu k svojmu Bohu. Vidí hriech a nedostatok viery. Vidí odpadnutie ľudu od Hospodina, svojho Boha. Nehľadí na poškodenie svojho ľudu bez pričinenia. Slovom i životom mu vydáva svedectvo pravej viery. Dobrej, vyrovnanej a priamej cesty k Hospodinovi. Zúfa si z postoja ľudu, ktorý verí svetu a hriechu a nie Bohu. Odmietá dobré, čo mu Pán ponúka.

A čo my? Ako nás vidia iní a ako Pán Boh? Ak by niekto chcel hodnotiť naše spoločenstvo podľa návštevy chrámu vo veľký sviatok, mohol by sa pomýliť. Ak by sa pozrel na počet vzdialených zo spoločenstva, mohol by byť smutný.

- A či aj my tu v chráme verne zídění, verne slúžime Pánovi?

- **Berieme Jeho slovo tak, že mení naše životy?** Iste ste počuli vtip o istom farárovi. Prvú nedeľu povedal kázeň. Potom druhú nedeľu tiež tie isté slová. Už ľudia začali mrmlať, že to už predsa počuli. Potom na tretiu nedeľu zase odznegli už spomínané slová. A na štvrtú nedeľu už zo zboru sa chystali ľudia že zastavia farára, keď ešte raz povie tie isté slová. Farár začal kázať, a jeden presbyter mu skočil do reči a zastavil farára, že to už štvrtý krát počujú. A farár sa opýtal: A už to robíte, alebo už takto žijete?

Jeremiáš zmocnený Duchom Svätým verne slúži Pánu Bohu. Koná tak aj napriek nevere ľudu okolo seba. - **A ako na to reaguje Boží ľud?** Jeho viera v Boha a život služby Pánovi je vystavený útokom hriechu a tých, čo mu slúžia. Stáva sa im nepriateľom, hlásateľom poplašných správ a buričom. Potrebujú ho zničiť. Zbaviť sa svedka Božej cesty. Odstrániť ho zo stredu ľudu, ktorý mal slúžiť Pánu Bohu. **Svet nechce počuť pravdu Božieho slova.** Tak to bolo v časoch Jeremiáša. Tak bolo niekoľko rokov neskôr, keď Pán Boh po rokoch poslal svojho jediného Syna. Ľud Ho vydal

do rúk pohanom, aby Ho zahubili. Boží Syn aj napriek moci zlého, útokom hriechu a nenávisti ľudu, verne kráča cestou záchranu Božieho ľudu. Na Jeho ceste nie sú výtlky hriechu ani ľsti.

Prečo sa svet tak veľmi bráni pôsobeniu Božieho slova? Lebo ono, kde zasiahne ľudskú dušu, spôsobí v nej zmenu. Prorok je toho veľkým príkladom. Nebudem Ho spomínať a nebudem už kázať v Jeho mene, tak mi je v srdci, akoby bol žeravý oheň zovretý v mojich kostiach. Namáhal som sa udržať to v sebe, ale nevládzem. **Božie slovo nielen mení človeka, ale ho aj vedie k novému konaniu.** Nielen zvestované slovo, ale celá jeho služba proroka sa stala, ako hovorí M. Luther, modlitbou k Pánu Bohu. Slovo evanjelia má moc spasit' naše duše.

Milé sestry a bratia! Prosíme o dary Ducha Svätého, aby sme mohli verne slúžiť Pánovi Ježišovi Kristovi? - Túžime po tom, aby nás Duch Svätý vyučil a pripomenul nám všetko, čo nám Pán Ježiš prikázal? Ak nie, sme slabo vyzbrojení proti sile nepriateľa. Jediný **On môže napraviť výtlky a jamy spôsobené hriechom v nás.** O Ňom proroci i apoštolovia vyznali: Jeho krvavé rany nás uzdravili. Nebojme sa Mu zverit' cestu nášho života. K tomu nás vyzýva sám náš Stvoriteľ, keď nám z vrchu premenenia hovorí:

Toto je môj milovaný Syn. Jeho poslúchajte. **Nuž, Pane, zmiluj sa nad nami a zachráň nás. Od svojej svätej tváre nás nezavrhni a svojho Svätého Ducha nám neodnímaj, aby sme nestratili jedinú cestu života v Tebe do slávy Otca. Amen**

Mgr. Attila Szpisák – evanjelický farár v Tótkomlóši